

Ordføreren (Busf): Det var jo mange Ting, det ærede Medlem kom ind paa, og jeg føler mig forpligtet til baade paa Finansudvalgets og egne Begne at sige et Par Ord til ham. Det ærede Medlem er jo et ualmindelig elfskværdigt Medlem, men han er ogsaa somme Tider et lidt besværligt Medlem. Det forekommer mig, at nogle af de Principper, han gjorde gældende her for Behandlingen af Andragender, vidne om, at det ærede Medlem paa mange Omraader ikke har fulgt tilstrækkelig med. Han begyndte sin Tale med at sige, at det er en almindelig Mening i Landet, at naar Folk ere gaaede til Ministeriet med et Andragende om Invalidunderstøttelse eller en anden Sag og ikke have faaet det opfyldt, saa kunne de, naar de komme til Folketinget, være sikre paa at faa, hvad de ville have. (Bluhme: Det har jeg ikke sagt). Jo, det sagde det ærede Medlem, og det var en meget uforstaaelig Øtring; derfor noterede jeg den. (Bluhme: Jeg har ikke sagt det). Det ærede Medlem vil altsaa ikke kendes ved det, og det glæder mig, at han ikke vil hævde, at, naar Ministeriet har afslaaet et Andragende, er det dermed givet, at de vedkommende, naar de gaa til Rigsdagen, kunne faa, hvad de ønske. Saa ere vi komne saa langt, og det er stam meget. Saa kom det ærede Medlem ind paa Invaliderne og mindede om, at han havde stillet Ændringsforslag for nogle Aar siden, en hel Række Ændringsforslag, og at det var nær ved, at han havde faaet dem vedtagne. Maa jeg gøre, det ærede Medlem opmærksom paa, at det gaar ikke saaledes, som han tror, at vi sidde i Udvalget og beslutte ikke at gøre Indstilling om Ting, som vi mange Gange kunde have lyst til at gaa ind paa. Nej, der foregaar Konference med Ministeren, og naar Ministeren da erklærer, at han ikke kan gaa ind paa Andragendet, undlade vi at gøre Indstilling. Maa jeg spørge det ærede Medlem, hvad Tjeneste gør man en Invalid ved at gøre en Indstilling om hans Andragende, naar Ministeren ikke vil modtage ham? Ikke en eneste Øre vilde han faa. Ministeren gav os i Genhold til den bestaaende Lov Grunde, hvorfor han ikke vilde gaa ind paa det paagældende Andragende. Ministeren sagde bestemt og klart, at vi kunde gerne henvisse Andragendet til ham, men han kunde ikke tage imod det. Den vedkommende vilde altsaa ikke have faaet en rød Øre, om vi havde indstillet ham. Det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at vi gaa ikke over de Ting med en Harefod, og at vi ville hellere end gerne være saa humane som muligt. Jeg vil for

Resten sige for min egen Regning, at det naturligtvis er meget behageligt for en Ordfører for Udvalget for Andragender, at der gøres Indstilling om at henvisse Andragenderne. Det er altid behageligt at kunne gøre Folk Tjenester og være dem til Gavn. Det er i alt Fald en af de Ting, der glæder mig meget i det politiske Liv, at kunne være med dertil. Jeg vil derfor, saa længe jeg er Ordfører, være glad ved ethvert Andragende, jeg kan faa henvist. Det ærede Medlem har ikke Ret i sin Kritik over os. Saa siger det ærede Medlem, at han anede ikke det mindste om, at det Andragende, han taler om, ikke vilde blive henvist, og han sluttede sin Tale med at sige, at vi skulde dog nok antage, at den, der har indbragt et Andragende, ved lige saa god Bessed, derom som vi. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han ikke har læst Bilagene til Andragenderne, thi saa vilde han ikke være kommen med det Andragende. Det er netop Bilagene, der ere Skyld i, at vi have stillet os, som vi have; thi lad os se, hvad de indeholde. Det ærede Medlem beraabte sig først og fremmest paa Loven om Styrmandsøksamen af 30te Marts 1892. Denne Lovs § 20 skal jeg gentage for Forsamlingen — den udgør jo kun halvanden Linie —, der staar: „Til Afvikling af de bestaaende Skolars Forhold, som ikke faa Godkendelse efter denne Lov, kan der ved Finansloven ydes Tilskud“. Naar nu det ærede Medlem kommer her med et Andragende om, at forhenværende Navigationslærer Schmidt af Sønderho kan faa Erstatning for det Tab, Loven om Styrmandsøksamen har forvoldt ham, er Ulykken den, at der eksisterer ingen Navigationsstole i Sønderho. Det er det værste af alt, der er ingen. Det undrer mig, at det ærede Medlem er kommet med sit Andragende. Det ærede Medlem maa dog indrømme, at der ingen Stole var. Sagen er, at Manden havde en Slags Forberedelsesstole til en Navigationsstole, men ingen Navigationsstole. (Bluhme: Det staar der ikke noget om). Ja, jeg er ikke fuldstændig færdig med min Bevisførelse endnu; det ærede Medlem skal faa saa meget af denne Art, han ønsker. Der er altsaa ikke her Tale om en Navigationsstolelærer, der beder om Understøttelse, da Navigationsstolen er bleven ophævet i 1892. I dette Aar havde denne Mand ingen Navigationsstole, men blot et Anhang dertil, en Slags Forberedelsesstole. Hvis det ærede Medlem havde set Bilagene igennem, saaledes, som det ærede Medlem burde paa Grund af den Kritik, han øvede mod Udvalget, vilde han have fundet et Bilag